

- XXVII.** *O quam metuendus est locus iste*
T.110, A I: prva nota je v izvirni izdaji a, c je na vzporednem mestu v t.125; c bi tudi sicer manjkal v akordu.
T.127, T I: varianta vzporednega mesta v t.54.
T.132, C I: prva nota na vzporednem mestu v t.59 je cis.
- XXVIII.** *Quam dilecta tabernacula tua*
V izvirni izdaji sta tenorja zamenjana.
T.20, T II: zadnja nota je f, a na vzporednem mestu v istem taktu ima T I d.
T.25, A II: na vzporednem mestu v t.23 je prva nota f, enako v A I v t.24.
T.41, A I: v izvirni izdaji je druga nota fis, a fis v C I bi zahteval skok zvečane kvarte.
T.48, T I: v izvirni izdaji je druga nota d, enako na vzporednem mestu v t.58 in v T II v t.55.
T.49, B I: v dosledni transkripciji bi triola morala biti v osminkah, prav tako na vzporednih mestih v t. 56 in 59.
T.51, A II: v izvirni izdaji je tretja nota d.
T.55, T II: v izvirni izdaji je druga nota d.
T.86: redek primer dveh četrtinskih pavz.
T.115, C I: na vzporednem mestu v t.114 je zadnja nota fis, enako na vzporednih mestih v C II v istih taktih.
T.124, A II: v izvirni izdaji je druga nota g.
- XXIX.** *Planxit David rex Absalon*
T.1, T I: v izvirni izdaji podaljševalna pika pri prvi noti ni jasna.
T.2, C I: v izvirni izdaji je višaj pred prvo noto, kar je razvidno tudi iz incipita.
T.35, B II: prvi primer deljenja glasu, enako na vzporednem mestu v t.81.
T.79: kljub dosledni ponovitvi sklepa prvega dela je besedilo artikulirano drugače.
- XXX.** *Congregati sunt inimici nostri*
V quinta vox (T II), sexta vox (C II) in septima vox (A II) izvorne izdaje je motet XXXI pred XXX, da ni treba obračati lista.
T.6, A II: na vzporednem mestu v istem taktu ima A I zadnjo noto c, enako na vzporednem mestu v t.25.
T.21, B I: v izvirni izdaji manjka poltakt-na pavza.
T.28, T II: v izvirni izdaji je nota polovinka, dasi prihaja v disonanco s prvim zborom. V naslednjem taktu je v A I izvorne izdaje četrtinka.
T.34: A, T in B drugega zbora variirajo vzporedno mesto prvega zbora v t.32.
- XXXI.** *Domine Deus meus*
T.14: redek primer dveh opozorilnih razveznikov.
T.133, A II: v izvirni izdaji je tretja nota f.
- XXXII.** *Impetum inimicorum ne timueritis*
T.11, A I: v izvirni izdaji je tretja nota f, g je na obeh vzporednih mestih v t.12 in 13.
T.72: v izvirni izdaji manjkajo pavze tretjega zbora.
- XXXIII.** *Veniet tempus in quo salvabitur populus*
T.12, C II: v izvirni izdaji sta prvi noti polovinki.
T.25 in 26, A II: v izvirni izdaji manjkata pavzi.
- XXXVI.** *Domus mea domus orationis vocabitur*
T.30, A II: h ima nižaj na vzporednem mestu v t.29.

- XXXVII. *Fundata est domus Domini*
T.4, B: redek primer skoka duodecime.
T.25: primer neposrednega prečja med cantusoma.
- XXXVIII. *Iesu dulcis memoria*
T.12, A I: zadnja nota je fis na vzporednem mestu v t.16.
T.15 in 16, B I: varianta vzporednega mesta v t.11 in 12.
T.22, T: v izvorni izdaji manjka podaljševalna pika pri zadnji noti.
T.49, B II: tretja nota ima nižaj na vzporednem mestu v t.53.
T.54, C: na vzporednem mestu v t.50 predzadnja nota ni punktirana.
- XXXIX. *Gratia Dei sum id quod sum*
T.80, A I: redek primer dveh polovinskih pavz.
- XL. *Providebam Dominum in conspectu*
T.25, T II: v izvorni izdaji je višaj pred drugo noto.
T.47, C II: v izvorni izdaji je višaj pred tretjo noto.
T.48, A: v izvorni izdaji je druga nota e.
- XLII. *Civitatem istam tu circumda, Domine*
T.29: v izvorni izdaji prečje med C in T I. V pričujoči izdaji je odpravljeno z alteracijo druge note v T I. Druga možnost bi bila, skrajšati v C prvo noto na vrednost četrtinke, pri čemer bi druga nota v T I lahko ostala c. L.M. Škerjanc (Kompozicijska tehnika Jakoba Petelina-Gallusa, str. 320, 321) predlaga, spremeniti v C cis v c, a pripominja, da je "takšno ravnanje sicer dosti manj zanimivo, ampak prav gotovo bolj korektno".
- XLIII. *Benedic, Domine, domum istam*
T.91, T I: v izvorni izdaji je četrta nota osminka; pravilno na vzporednem mestu v t.42.
- XLIV. *Domine Deus patrum nostrorum*
T.2, A I: v izvorni izdaji je tretja nota četrtinka.
T.30: v izvorni izdaji imajo zgornji trije glasovi korono, spodnja dva pa noto v vrednosti dveh taktov.
- XLV. *Auditam fac mihi mane*
Ta petglasni motet sestavljajo štirje deli. Drugi del v obliki dvoglasnega kanona uvajata glasovna zvezka za C in quinta vox (T II) izvorne izdaje z elegičnim distihom, ki daje navodilo za razrešitev kanona:
Alterius vocem cano, si contraria specto.
Et sic dupliciter vertitur ordo duum.
Tretji del moteta je zgrajen iz dveh triglasnih kanonov in ga zvezki za A, T in B izvorne izdaje uvajajo z verzi:
Quod canto, socius poterit cantare peritus.
Alter ab alterius voce resumit opem.
Bis ita conveniunt: ultra, contraria quero:
Nam quoque tripliciter vertitur ordo trium.
T.83, A: v izvorni izdaji je zadnja nota d.
- XLVIII. *Iubilate Deo omnis terra*
T.3, C: v izvorni izdaji je sedma nota osminka.
T.22: prvi primer menjave ritma sredi takta.
T.34: prvi primer dvaintridesetink.
- XLIX. *Super flumina Babylonis*
T.20, B: v izvorni izdaji manjkata obe noti.
T.24, T: v izvorni izdaji sta šesta in sedma nota osminki.
- L. *Laudate Dominum in sanctis eius*
T.2, B: v izvorni izdaji je zadnja nota osminka.
- LI. *Vir linguosus non dirigitur in terra*
T.8, A: v izvorni izdaji je četrta nota osminka.
T.35: med A in T na tretjo in četrto dobo zaradi kanona vzporedni oktavi.
- LIV. *Ingemuit Susana et ait*
T.47, A: varianta vzporednega mesta v t.41.
- LV. *Cantabo Domino Deo meo*
T.44, C I: zadnja nota ima višaj na vzporednem mestu v t.10.
T.45, A I: na vzporednem mestu v t.11 je prva nota fis.
- LVI. *Domine Deus exaudi orationem*
Ta motet, napisan za štiri štiriglasne zборе, ki ustrezajo štirim starostnim dobam, uvajajo vsi glasovni zvezki izvorne izdaje s stih:

Quatuor id vocum esto: sonabit ubique,
Sive choros iungas, distribuasve choros.
Servatis pausis omnes coniungito voces:
Omissis pausis quilibet ordo sonat.
Sicque sonant pueri, iuvenesque virique senesque,
Divisim atque simul dant pia vota Deo.

Stihi dajejo ključ konstrukcije moteta. Vsak zbor je popolna celota, mogoče ga je družiti z drugimi zbori ali postaviti samostojno, odvisno od tega, ali upoštevamo vse pavze ali pa jih opustimo.

T III in T IV imata v izvirni izdaji zamenjani številki, v B IV prvi primer subbasovskega ključa v zbirki Opus musicum.

T.79, T II: varianta vzporednega mesta v t.76.

T.80, C I: na vzporednem mestu v t.77 je zadnja nota fis, isto velja za t.106; T II: varianta vzporednega mesta v t.77.

T.101: Škerjanc (Op. cit., str. 330) predlaga od tu naprej spremembo vsakega f v fis. T.105, B III: na vzporednem mestu v t.111 ligatura.

LVII.

Laus et perennis gloria

T.18, B II: v izvirni izdaji je prva nota e, na vzporednem mestu v t.15 pa c, kar zahteva tudi akord.